

עת"א 9122-09-18 - ויקטור מישיב נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 18-09-9122 מישיב(עצייר) נ' שרות בתי הסוהר

לפני כבוד נשיא רון שפירא

הווער ויקטור מישיב (עצייר)

עו"י ב"כ עוז יעד נה

נגד

1. שרות בתי הסוהר המשייבים

2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירתו של העווער, אשר הינו עצור עד תום ההליכים בגין עבירות קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון רצח ועבירות נשק, זאת כנגד החלטת המשיב בדבר אי אישור בבקשת העווער להתייחדות עם אשטו וביקורים פתוחים עם בני משפחתו.

העווער טוען כי מפגשי התihadות הופסקו עקב מידע מודיעיני שלשיטתו אין בו דבר וחזי דבר. נטען כי במאסרו הקודם שולב בסבב התihadות ולא נרשם כנגדו הפרות מכל סוג. נטען כי המידע שבידי המשיב אין קשור להתייחדות ומדבר במידע שאינו ישיר בעניינו ומשקלו ורמת אמינותו נמוכים. נטען כי זכות ההתייחדות, גם אם היא בוגדר טובת הנאה שאינה מוחלתת, יש לה מעמד בכורה ויש לשலול אותה רק מנימוקים כבדי משקל. נטען כי זכותו של אשטו לקיים יחס אישות עם אשטו הוכרה בזכות עקרונית יסודית שאין לנוהג בה במידה האיזון הרגילה המקובלת לעניין טובות הנאה אחריות והיא בא בוגדר זכות לתנאים אונשיים בסיסיים דוגמת סיפוק צרכי אכילה, שטיה ולינה. נטען כי אין במידעים שבידי המשיב כדי להוכיח שלילת טובת הנאה זו. כן נטען כי העווער הינו אב ל-3 קטינים והקשר היחיד עםם הינו בביקורים בבית הסוהר ولكن יש לאפשר ביקורים פתוחים עמים. נטען כי התנהגותו הגלואה והסਮוייה של העווער תקיןות.

ה看望 טוען כי תקנה 19(ב) לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח - 1978, קובעת כי מנהל בית הסוהר רשאי, לפי שיקול דעתו, למנוע מאסיר שה坦הגו או אינה טובאה או מסווג אסירים בבית הסוהר או מכל האסירים בבית הסוהר טובות הנאה. מניעת טובות הנאה תישא על פי כללים שקבעו הנציב. נטען כי התihadות הינה טובת הנאה הניננת לאסירים בכפוף לה坦הגות חיובית ולאחר קבלת חוות דעת הגורמים הרלוונטיים, זאת לפי פקודת 04.47.00 (להלן: "פקודת הנציגות" או "הפקודה"). נטען כי בעניינו של העווער דחה הגורם המוסמך בבקשתו של העווער להתייחדות עקב מידע משתרתי, התנגדות גורמי המודיעין וחמן' שלילי כנגד העווער. נטען כי ככל שאסיר מעורב בה坦הגות שלילית כלשהי, די בכך כדי לא לאפשר לו לקבל התihadות. באשר לביקור פתוח נתען כי הגורם המוסמך אצל המשיב דחה בבקשתו של

העוטר עקב התנגדות גורמי המודיעין וחמן" שילוי כנגד העוטר. נטען כי פקודת הנציבות 04.42.00 (פקודת סדרי ביקור אצל אסירים) קובעת כי כלל הביקורים יהיו סגורים, ביקורים פתוחים ינתנו בכפוף להחלטת מפקד היחידה ובהתאם ליכולת המתקן. נטען כי לאסירים אין זכות מוקנית לביקורים פתוחים וככל שאלה מתקיים, הם בחזקת טובת הנהה שנתונה לשיקול דעת ואotta רשיי מפקד בית הסוהר לאשר לאסירים, בהתאם לתנאי הפקודה.

לטענת המשיב, התנהגות העוטר במישור החסוי ובdagש על החודשים האחראונים אינה עולה בקנה אחד עם הוראות הדיון, עת צבר העוטר חמן" שילוי רב שהוביל, בין היתר, לדחית בקשוטו לצורר שמירה על הסדר וביטחון הכלא. נטען כי נוכח המידע הרב המצביע על מעורבות שלילית וכוכנות שליליות, סכסוכים, מסוכנות כלפי אחרים, החזקת חפצים אסורים ומעורבות שלילית, מתנגדים, בעת זהו, גורמי המודיעין שב"ס למתן הטבת ביקורי התיחסות וביקור פתוח. לעניין בהם"ש הוצגו ידיעות מודיעיניות סודיות לעניין זה במעמד הדיון. עוד נטען כי הועבר גם מידע משטרתי אשר היווה משקל נוספת להחלטה המנהלית שלא לאשר, בעת זהו, מתן התיחסות וביקורים פתוחים לעוטר. נטען כי מעמדת משטרת ישראל עולה כי מדובר בעצור אשר מהווה סכנה לשalom הציבור ופעילותו הפלילית אף לשיע בידו להעביר מסרים כלפי חז' לטובות הכלא. נטען כי מתן פריבילגיה לעוטר עלולה למנוף פעילותו הפלילית ואף לשיע בידו למתקשת בנסיבות העניין. לטענת המשיב, הצורך הכספי בהתייחסות אינו מסוג מרכזי הקיום הבסיסיים שחובה לספקם לאסיר ומדובר בטובות הנהה מותנית בתנהגות טובה.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ועינתי במסמכים שהוגשו לעוני הגעתו למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת שב"ס שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

פקודת הנציבות העוסקת בהתייחסות אסירים קובעת כי מדובר בטובות הנהה הנתונה לשיקול דעתו של מפקד בית הסוהר. אין מדובר בזכות מוקנית, אלא טובות הנהה הנתונה לשיקול דעתו של מפקד בית הסוהר. על פי הפקודה, בעת שkeit בקשה להתייחסות יש להתחשב, בין היתר, בתנהגות טובה במהלך ריצוי המאסר/מעצר.

בעניינו של העוטר קיימ" שילוי שזכר לחובתו. המידעים שהוגשו לביהם"ש מעלים התנהגות בעיתית בעת ריצוי המאסר ומסוכנות הנשכפת מהעוטר. נוכח המידע שהוגש נראה כי יש בסיס להחלטת המשיב שלא לאשר טובות הנהה מסווג התיחסות. יצוין כי בנוסף המתיחס לעבר (מידע מלפני מספר חודשים שעדיין הינו רלוונטי להחלטת המשיב), קיימ' גם מידע מהעת האחרונה נראה כי מצדיק לעת זהו הגבלתו של העוטר ושלילת טובות הנהה כדוגמת התיחסות וביקורים פתוחים.

באשר לטענת העוטר בדבר הייתה של ההתייחסות צריך קיום בסיסי, יש להפנות לדברי כבוד השופט עמית ברע"ב 13/5372 **מישיב נ' שב"ס** (03.10.2013), החלטה שנייתה בעניינו של עותר זה במאstro הקודם, לפיה התיחסות היא טובות הנהה המותנית בתנהגות טובה במהלך ריצוי המאסר, ואף שקיים הזכות להתייחסות "МОבן הוא מאלו", גם הזכות זו מוגבלת בעצם הצורך לניהול תקין של החיים בבית הכלא. עוד נקבע שם כי חובת הרשות המוסמכת לשיקול את מרכזי האסירים לקיום יחסיו אישות אל מול האינטרסים הנוגדים - שיקולי סדר, ביטחון ומשמעות בכלל. כן נקבע כי בהיות הזכות

ההתיחדות בוגדר טובת הנאה, גם אם בעלת מעמד, הרוי שלצורך שלילתה אין המשיב נדרש להראות כי קיימן חשש כי התיחדות תנצל לצורך מעשים פליליים, וכיון לשלול טובת הנאה זו בגין התנהגות שלילת של האסיר, אף אם אינה קשורה לעצם ההתיחדות.

גם בכלל הנוגע לביקורים פתוחים מדובר בטובת הנאה הננתונה לשיקול דעתו של מפקד בית הסוהר, שכן על פי פקודת סדרי הביקור, הביקורים בכלל יהיו סגורים וביקורים פתוחים ינתנו בכפוף להחלטת מפקד בית הסוהר.

כאמור, המידע שהובא לעיינו של ביהם"ש איננו מצביע על התנהגות טובה של העוטר ואף מצביע על סיכון הנשקייף מהעוטר. לא אוכל לפרט את תוכן המידע. אומר רק כי מדובר בדבר של מידעים מקורות שונים, מוצלבים, המצביעים על המשך מעורבות פעילה של העוטר בפעולות פשיעה, בכלל וחוץ לו. המידע מצביעים על מסוכנות ומהווים ראיות מנהליות סבירות, ואף למעלה מזה, כדי לבסס את ההחלטה שהתקבלה ע"י גורמי שב"ס.

בנסיבות אלה לא נפל פגם בשיקול דעתו של המשיב. בנסיבות העניין החלטת המשיב הינה החלטה סבירה שהתקבלה משיקולים ראויים ועל בסיס תשתיית ראיות מנהליות ראוייה. לא נפל בהחלטה פגם המצדיק את התערבותו של בית משפט מההחלטה. **העתירה נדחתה.**

חומר החסוי שהוצע לעיון בבית המשפט יוחזר לידי שב"ס ויועמד לעיון בבית משפט מוסמך, ככל שיידרש.

המצירות תעבור עותק לב"כ הצדדים ולעוטר באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ט, 07 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא